

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoPr/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6115223688
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6115223688.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jaroslava Galla a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: Q. Q., nar. XX. XX. XXXX, bytom ul. M. N. XXX/X, XXX XX K., zast. advokátom JUDr. Vladimírom Rybovičom, Advokátska kancelária, Nám. Š. Moysesova 4, 974 01 Banská Bystrica, IČO:14 224 089, proti žalovanému: STD DONIVO a.s., Mlynská 1346, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 31678343, zast. AK NOVIKMEC s.r.o., so sídlom Rázusova 125, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 36 868 701, o zaplatenie 2 198,90 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Cpr/4/2015-172 z 18.04.2018, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu vo výrokoch, ktorými

- žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplatenia náhrady mzdy za obdobie od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015 spolu vo výške 702,13 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 466,69 Eur od 01. 04. 2015 až do zaplatenia a zo sumy 235,44 Eur od 01. 05. 2015 až do zaplatenia, z a m i e t o l;

- žalobu v časti, v ktorej žalobca požadoval náhradu škody v sume 86,39 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 30.11.2015 z a m i e t o l;

- žalobu žalobcu v časti, v ktorej požadoval od žalovaného zaplatenie sumy 338,43 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 05. 2015 až do zaplatenia z titulu stravného za mesiac marec 2015, z a m i e t o l;

- žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplatenia z titulu stravného za mesiac február 2015 sumy 80,88 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 100,87 Eur od 01. 04. 2015 do 07. 10. 2017 a zo sumy 80,88 Eur od 08. 10. 2017 do zaplatenia, z a m i e t o l;

a rozhodol o nároku žalovaného voči žalobcovi na náhradu trov konania p o t v r d z u j e.

II. Žalovaný má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol o nárokoch žalobcu, ktorých sa domáhal od žalovaného titulom plnenia pracovného pomeru, ktorý vznikol žalobcovi u žalovaného na základe pracovnej zmluvy zo dňa 10.05.2013. Okresný súd Banská Bystrica, ako súd prvej inštancie, o týchto nárokoch rozhodol tak, že:

- žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplataenia náhrady mzdy za obdobie od 09. 02. 2015 do 09. 03. 2015 spolu vo výške 702,13 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 466,69 Eur od 01. 04. 2015 až do zaplataenia a zo sumy 235,44 Eur od 01. 05. 2015 až do zaplataenia, zamietol;
- žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi z titulu mzdy za obdobie od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015 sumu 99,10 Eur s úrokom z omeškania zo sumy 99,10 Eur vo výške 5,05 % ročne od 01.06. 2015 až do zaplataenia, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia;
- v prevyšujúcej časti, v ktorej žalobca požadoval od žalovaného zaplataenie mzdy vo výške 139,50 Eur za obdobie od 01. 04. 2015 do 10. 04. 2015, súd konanie zastavil;
- žalovanému uložil žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 732,48 Eur od 01. 06. 2015 do 06. 01. 2017 a zo sumy 32,93 Eur od 07. 01. 2017 do 03. 07. 2017 v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia;
- v časti, v ktorej žalobca žiadal úrok z omeškania zo sumy 732,48 Eur vo výške 5,05 % ročne za obdobie od 01. 04. 2015 do 31. 05. 2015, súd konanie zastavil;
- žalobu, v ktorej žalobca požadoval náhradu škody v sume 86,39 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne od 30.11.2015 zamietol;
- žalobu žalobcu v časti, v ktorej požadoval od žalovaného zaplataenie 338,43 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 01. 05. 2015 až do zaplataenia z titulu stravného za mesiac marec 2015, zamietol;
- žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplataenia z titulu stravného za mesiac február 2015 sumy 80,88 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne zo sumy 100,87 Eur od 01. 04. 2015 do 07. 10. 2017 a zo sumy 80,88 Eur od 08. 10. 2017 do zaplataenia, zamietol;
- v časti, v ktorej sa žalobca domáhal zaplataenia cestovných náhrad za február 2015 vo výške 19,99 Eur s úrokom z omeškania 5,05 % ročne od 08. 10. 2017 až do zaplataenia, súd konanie zastavil;
- žalovanému priznal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 22%.

Nároky žalobcu právne posúdil v zmysle ustanovení zák. č. 311/2001 Z.z. Zákonník práce v znení neskorších predpisov. V častiach, v ktorých žalobca zobral žalobu späť konanie zastavil v zmysle § 145 (ods. 2) zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). Žalobcom uplatnené nároky na stravné posúdil v zmysle príslušných ustanovení zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov. O trovách konania vzhľadom na čiastočný úspech žalovaného rozhodol pomerne v zmysle § 255 ods. 2 CSP.

2. Proti rozsudku okresného súdu vo výrokoch, v ktorých bola žaloba zamietnutá a vo výroku o náhrade trov konania, podal odvolanie žalobca. Mal za to, že súd rozhodol na základe nedostatočne zisteného skutkového stavu a pri svojom rozhodovaní nechal do úvahy tak tvrdenia žalobcu, ako aj dôkazy, ktoré boli súdu predložené oboma stranami sporu. Súd sa nevysporiadal najmä s postavením K.D. a jeho oprávneniami vo vzťahu k žalobcovi a tvrdením a obranou žalobcu, že Z. D. mu nebol nadriadený, a preto nebol povinný poslúchnuť jeho pokyny ako personálneho manažéra. Personálny manažér Z. D. vo vzťahu k žalobcovi prekročil svoje právomoci a jeho konanie nebolo v súlade s platným manuálom vodiča MKD verzia 003, ktorý je súčasťou informačného systému spoločnosti aj interných smerníc. Z pracovnej náplne Z. D., personálneho manažéra pre operatívu zo dňa 04.08.2014 totiž vyplýva, že vo vzťahu k predmetu sporu, jeho postavenie nadriadeného k striedaniu vodiča je iba v jednom prípade, a to striedanie vodičov do svojich pridelených aut v zahraničí, teda do jeho právomoci nadriadeného nepatrí striedanie vodičov na Slovensku. V tejto súvislosti okresný súd len odkázal na rozhodnutie okresného súdu vo veci sp. zn. 14Cpr/2/2015, ktoré však nie je právoplatné. Uvedená skutočnosť má vplyv na rozhodnutie súdu vo výrokoch o zamietnutí nároku žalobcu na náhradu mzdy vo výške 702,15 Eur s príslušenstvom a vo vzťahu k uplatnenej náhrade škody v sume 86,36 Eur s príslušenstvom. Čo sa týka uplatnenia cestovných náhrad namietol, že súd neuveril tvrdeniam žalobcu ohľadne toho, že za predmetné obdobia vyúčtovanie diét predložil. Žalobca vždy odovzdával všetky doklady riadne a včas a žalovaný ho nikdy nevyzýval, ani neurgoval, aby predložil neodovzdané doklady. Navyše podľa žalovaným zavedenej praxe, tento nevypláca stravné na základe predložených vyúčtovaní stravného vodičom MKD, ale podľa satelitného zariadenia každého nákladného motorového vozidla, ktoré zachytáva a sníma GPS polohu vozidla. Žalovaný tak kontroloval údaje o predložených vyúčtovaniach stravného vodičmi a tiež vedel určiť zahraničné stravné aj bez vodičom predložených vyúčtovaní. Okresný súd riadne rozhodnutie neodôvodnil, iba konštatoval, že žalobca nepreukázal, že mu vznikol nárok na náhradu cestovných náhrad za mesiac marec, ani ich výšku a splatnosť. Rovnako sa to týka nároku na cestovné náhrady za mesiac február 2015, a preto je v tejto časti rozhodnutie nepreskúmateľné. Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania, v napadnutom rozhodnutí o trovách konania chýba rozhodnutie o trovách konania čiastočného rozsudku zo dňa 17.05.2017, v ktorom súd deklaruje, že o trovách konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí. V tomto kontexte sa

javí napadnuté rozhodnutie o trovách ako neúplné, nejasné, a teda nepreskúmateľné. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%.

3. Žalovaný vo vyjadrení na odvolanie žalobcu uviedol, že je pravdou, že súd sa v odôvodnení oprel aj o závery z dokazovania, ktoré boli prijaté v súvislosti s konaním sp. zn. 14Cpr/2/2015, avšak skutkové okolnosti z neho vyplývajúce do seba zapadajú a vytvárajú ucelený príbeh, o ktorom niet pochybností. Jedná sa o hospodárny postup, keď konajúci súd si urobí závery o správaní žalobcu voči svojmu nadriadenému zamestnancovi Z. D.. Žalobca ho odmietol rešpektovať ako nadriadeného, pričom to, že mu je skutočne nadriadeným vyplynulo už jednak z manuálu vodiča MKD, popisu práce Z. D., vzájomnej komunikácie a o tejto skutočnosti si urobil záver už aj konajúci sudca v konaní č. 14Cpr/2/2015. Žalobca tak len formalistickým spôsobom spochybňuje pracovnú náplň Z. D.. Žalobca tiež opomenul tú skutočnosť, že žalovaný v rámci vyjadrenia k žalobe poukázal aj na výsluchy svedkov, z ktorých dané závery súdu vyplývali. Tiež je nepravdivé tvrdenie žalobcu o tom, že žalovaný používa GPS na sledovanie vozidla a vyplácanie stravného. Stravné sa vypláca po tom, čo je vodičmi odovzdaný záznam o prevádzke vozidla. Tento mechanizmus je podrobne popísaný v manuály vodiča MKD. Žalovaný výslovne popiera tieto vymyslené scenáre o používaní GPS na sledovanie a vyplácanie stravného. Zo strany žalovaného preukázateľne dochádzalo k plateniu stravného za iné mesiace, avšak žalovaný nemôže uhradiť nič, čo mu nezúčtuje jeho zamestnanec, t.j. o čom nemá vedomosť. Vo vzťahu k výroku o trovách konania sa okresný súd vysporiadal so všetkými žalobou uplatnenými nárokmi, ktoré po ich sčítaní správne vyhodnotil percentuálnym priznaním náhrady trov v prospech žalovaného vo výške 22%.

4. Žalobca v reakcii na vyjadrenie žalovaného zotrval v plnom rozsahu na dôvodoch uvedených v odvolaní proti rozsudku zo dňa 08.05.2018. Žalovaný v následnej reakcii na toto vyjadrenie opätovne navrhol rozsudok okresného súdu v celom rozsahu potvrdiť.

5. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako odvolací súd, viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP), viazaný odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania (a contrario § 385 ods. 1 CSP) rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne v zmysle § 387 ods. 1,2 CSP.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody (§ 387 ods. 2 CSP).

8. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ktorý v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie prejednávaneho sporu a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť, ktorú by súd náležitým spôsobom v celom súhrne nebol posúdil a vyhodnotil. Rozhodnutie okresného súdu je logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené, aj závery ku ktorým na ich základe okresný súd dospel, sú prijateľné. Žalobca v odvolaní neuvádza relevantné skutočnosti, ktoré by neboli zistené a vyhodnotené v konaní pred súdom prvej inštancie. Odvolací súd sa preto obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, s uvedením ďalších dôvodov na zdôraznenie jeho správnosti, v nadväznosti na odvolacie námietky žalobcu.

9. V konaní nebolo sporné, že dňa 10.05.2013 žalobca a žalovaný uzatvorili pracovnú zmluvu na dobu neurčitú, na základe ktorej žalobca pracoval u žalovaného v pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy. Dňa 13.04.2015 žalobcovi bolo doručené okamžité skončenie pracovného pomeru zo dňa 10.04.2015. Žalobca podal žalobu o určenie neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru, pričom konanie bolo vedené na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 14Cpr/2/2015. Čo sa týka samotných nárokov žalobcu v tomto konaní, žalobca vykonával prepravu tovaru z Poľska, ktorý mal vyložiť dňa 09.02.2015 v Topoľčanoch, kde odstavil deň predtým auto a odišiel domov do K.. Tak, ako to

vyplýva aj z konštatácie okresného súdu, na druhý deň ráno, keď mal prísť na miesto vykládky, auto sa tam nenachádzalo. Okresný súd jeho tvrdenie, že prácu nemohol vykonávať z dôvodu, že mu žalovaný do 09.03.2015 zadržoval digitálnu kartu, pričom sa s ním žiadnym spôsobom nepokúšal skontaktovať, považoval za nepravdivé. Vychádzal pritom z predloženej SMS komunikácie zo dňa 06.02.2015 medzi žalobcom a Z. R. ako personálnym manažérom a nadriadeným žalobcu. Z uvedenej SMS komunikácie okresný súd mal za preukázané, že žalobca dostal pokyn odstaviť vozidlo v Topoľčanoch, ktoré si mal v pondelok ráno (09.02.2015) prevziať iný vodič a realizovať vykládku. Na túto skutočnosť bol žalobca opätovne upozornený 07.02. ako aj 08.02.2015, teda žalobca mal vedomosť o tom, že jeho digitálna karta sa nachádza u zamestnávateľa, o čom rovnako svedčila jeho komunikácia s Z. D.. Z tejto komunikácie tiež vyplynulo, že dňa 09.02.2015 bol žalobca vyzvaný, aby sa hlásil nasledujúci deň na pracovisku vo Zvolene, pričom tak neurobil. V tejto súvislosti preto okresný súd, ako súd prvej inštancie, žalobu žalobcu v časti, v ktorej sa domáhal od žalovaného zaplataenia náhrady mzdy za obdobie od 09.02.2015 do 09.03.2015, kedy nastúpil do práce spolu vo výške 702,13 Eur príslušenstvom zamietol. Skutočnosť, že žalobca neuposlúchol pokyny Z. D. - personálneho manažéra a nadriadeného žalobcu, vyplývali jednak z manuálu vodiča MKD z 01.12.2014 - verzia 003, ako aj z odôvodnenia rozsudku sp. zn. 14Cpr/2/2015.

10. Je pravdou, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie rozsudok vo veci určenia neplatnosti okamžitého skončenia pracovného pomeru Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 14Cpr/2/2015 - 34 zo dňa 15.02.2017 nebol právoplatný. Uvedeným rozsudkom okresný súd žalobu žalobcu zamietol. Krajský súd v Banskej Bystrici však rozsudkom sp. zn. 12CoPr/4/2017-365 zo dňa 29.11.2018 rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica potvrdil ako vecne správny. V tomto konaní tak bol zhojený spor o tom, či Z. D. ako personálny manažér bol nadriadeným, a teda vedúcim zamestnancom žalobcu. Prestalo byť sporným to, či Z. D. ako vedúci zamestnanec žalobcu mu mohol dať záväzné pracovné pokyny. V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že táto skutočnosť vyplývala z jeho pracovného zaradenia, nakoľko od 01.08.2014 zastával v spoločnosti žalovaného funkciu personálny manažér (pre operatívu), ktorého pracovnou náplňou bolo aj striedanie vodičov v zahraničí, ich operatívne riešenie a zabezpečovanie. Žalobca túto vedomosť nadobudol už dňa 29.12.2014, keď sa zúčastnil schôdze vodičov na koncoročnom stretnutí vo Zvolene, kde mu bol odovzdaný aj manuál vodiča MKD, v ktorom bolo uvedené pracovné zaradenie Z. D. ako personálneho manažéra. Odvolacia námietka žalobcu vo vzťahu k spochybňovaniu vedúcej funkcie Z. D. ako personálneho manažéra a zároveň nadriadeného žalobcu je preto nedôvodná. Pokiaľ žalobca nenastúpil do práce v období od 09.02.2015 do 09.03.2015, nakoľko nerešpektoval priame pokyny Z. D., správne mzdové nároky žalobcu okresný súd za toto obdobie aj s príslušenstvom zamietol.

11. Je nepochybné, že žalobca pracoval u žalovaného v pozícii vodič medzinárodnej kamiónovej dopravy, z čoho vyplýva, že mal pridelené auto do zahraničia a pokiaľ dochádza k striedaniu vodičov do pridelených áut v zahraničí (nielen priamo v zahraničí, ale v aute pridelenom na cestu do zahraničia) nepochybné Z. D. bol nadriadeným zamestnancom žalobcu. Doslovný výklad ustanovení z manuálu vodiča MKD verzia 003 je len formalistickým výkladom žalobcu v snahe spochybníť skutočný význam tohto manuálu a jeho ustanovení, a to aj vo vzťahu k nadriadenosti a podriadenosti zamestnancov žalovaného, len pre účely získania výhody v tomto spore.

12. Z rovnakých dôvodov okresný súd zamietol aj nárok žalobcu ohľadne cestovných nákladov v sume 36,28 Eur, ako aj náhradu škody v sume 50,11 Eur za neospravedlnenú absenciu žalobcu za obdobie od 10.02. do 09.03.2015. Aj v tejto časti žalobca svoje odvolanie postavil na spochybnení vedúceho postavenia XXX,XX D. voči nemu. Odvolací súd preto z rovnakých dôvodov aj v tejto časti rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny, keďže iný odvolací dôvod žalobca k tomuto svojmu nároku neuviedol a odvolací súd je odvolacími dôvodmi viazaný.

13. Vo vzťahu k nároku žalobcu, kedy okresný súd žalobu žalobcu v časti, v ktorej požadoval od žalovaného zaplataenie sumy 338,43 Eur s príslušenstvom z titulu stravného za mesiac marec 2015, pričom okresný súd tento nárok žalobcu zamietol s odôvodnením, že nebolo preukázané, že by žalobcom boli zamestnávateľovi (žalovanému) odovzdané doklady preukazujúce tento nárok, odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu v čl. 11.ad D. Názor žalobcu vyjadrený v odvolaní, že žalovaný nevypláca stravné na základe predložených vyúčtovaní stravného vodičom MKD, ale podľa satelitného zariadenia každého nákladného motorového vozidla, ktoré zachytáva a sníma GPS polohu vozidla, odvolací súd považuje za konštrukciu, ktorá nemá reálny

skutkový, ale ani právny základ. Žalovaný neunesol dôkazné bremeno o vykonaní pracovných ciest, za ktoré žiada zaplatenie cestovných náhrad, pričom práve žalobca má disponovať svojou tachografovou kartou, na ktorej sa nachádzajú údaje o vykonaných pracovných cestách. Žalovaný poprel, že by používal GPS na sledovanie vozidiel a vyplácanie stravného. Stravné sa vypláca po tom, čo je vodičmi odovzdaný záznam o prevádzke vozidla, pričom tento mechanizmus je podrobne opísaný v manuály vodiča MKD. Aj samotný žalobca už vo svojom vyjadrení zo dňa 09.07.2018 revidoval svoje tvrdenie o používaní GPS navigácie žalovaným a uviedol, že už netvrdí, že žalovaný používa GPS navigáciu na sledovanie vozidla a vyplácanie stravného, ale že z údajov z GPS navigácie o pozícii vozidla, dátumoch, časoch a o prechodoch štátnych hraníc je možné získať aj údaj na vypočítanie a vyplatenie stravného, pokiaľ sa žalobcovi stratili podklady na jeho vyplatenie. Odvolací súd však uvádza, že na takýto postup neexistuje právny podklad, preto týmto spôsobom nie je možné zisťovať, či a v akom rozsahu bola vykonaná pracovná cesta, za ktorú žalobca žiada zaplatenie cestovných náhrad. Pokiaľ žalobca disponuje digitálnou kartou vodiča, mal možnosť v konaní preukázať zoznam vykonaných pracovných ciest, za ktoré sa stratili doklady a ktoré mu nemali byť údajne preplatené. Jednoznačne, pokiaľ tak žalobca neurobil, neunesol dôkazné bremeno.

14. Vo vzťahu k odvolacej námietke žalobcu ohľadne jeho nároku v časti, v ktorej bol zamietnutý v rozsahu zaplatenia stravného za mesiac február 2015 s príslušenstvom, odvolací súd sa stotožňuje s odôvodnením okresného súdu, že v tejto časti bol nárok žalobcu zamietnutý ako bezdôvodný, nakoľko zo strany žalobcu nebol preukázaný nárok, v akom rozsahu by mu nárok z titulu stravného mal vzniknúť. Ani odvolacia námietka žalobcu v tejto časti nie je dôsledne špecifikovaná, keď žalobca len spochybnil prečo súd považoval celú žalovanú sumu za nedôvodnú, resp. prečo nezamietol žalovanú sumu iba v nedôvodnej časti. Žalobca však ani v odvolaní neuviedol, ktorá časť a z akých dôvodov by mala byť dôvodná a nárok dôkazmi preukázaný a odôvodnený. Odvolaciemu súdu ani v tejto časti preto nezostala iná možnosť, než rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správny.

15. K náhrade trov konania odvolací súd uvádza, že tieto neboli vypočítané správne. Žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 2 198,90 Eur. Úspešný bol v rozsahu 732,48 Eur (nárok priznaný rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 9Cpr/4/2015-121 zo dňa 17.05.2017) a v rozsahu 99,10 Eur (z titulu mzdy za obdobie od 01.04.2015 do 10.04.2015), teda spolu v rozsahu 831,50 Eur. Žalobca bol neúspešný v rozsahu zaplatenia sumy 702,13 Eur (náhrada mzdy za obdobie od 09.02.2015 do 09.03.2015), v sume 139,50 Eur (zaplatenie mzdy za obdobie od 01.04.2015 do 10.04.2015), v sume 86,39 Eur (náhrada škody), v sume 338,43 Eur (z titulu stravného za mesiac marec 2015), v sume 80,88 Eur (z titulu stravného za mesiac február 2015) a v sume 19,99 Eur (zaplatenie cestovných náhrad za február 2015), teda spolu v rozsahu 1 367,32 Eur. Pomer úspechu žalobcu (831,50 Eur, t.j. 38,8%) k pomeru neúspechu žalobcu (1 367,32 Eur, t. j. 62,2%) predstavuje pomerný úspech žalovaného vo výške 24,4% (zastavenie konania o zaplatenie 139,50 Eur aj 19,99 Eur vzhľadom k procesnému zavineniu žalobcu bolo započítané ako neúspech žalobcu). Vzhľadom na to, že žalobca napadol odvolaním aj výrok rozsudku okresného súdu ohľadne náhrady trov konania, pričom po prepočítaní odvolacím súdom, by mal žalovaný nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu 24,4%, avšak žalovaný sa v tejto časti neodvolal a odvolací súd je viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a keďže odvolací súd nemohol rozhodnúť v neprospech žalobcu na základe odvolania, nezostala mu iná možnosť než rozsudok okresného súdu potvrdiť aj v tejto časti ako vecne správny.

16. Žalobca nebol úspešný v odvolacom konaní, preto o trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 CSP (ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie), v nadväznosti na § 255 ods. 1 CSP (súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci) tak, že žalovaný ako v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný, má nárok voči žalobcovi na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Predmetom odvolacieho konania však bol len nárok žalobcu v rozsahu, v ktorom bola žaloba zamietnutá, t.j. v rozsahu 1 207,83 Eur (702,13 Eur + 86,39 Eur + 338,43 eur + 80,88 Eur).

17. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa

(§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,

- c) ktorej veci sa týka,
  - d) čo sa ním sleduje a
  - e) podpis.
- (§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).